

Occasionalia VI-183
potissimum Carmine
vol. 25
P-V

VI-183-

89
K
ARAM LACRIMARVM
DIVIS MANIBVS
RECTORIS ACADEMIAE MAGNIFICI
ET THEOLOGI INCOMPARABILIS
DOMINI
GEORGII
FRIDERICI
SCHROEERI

SANCTIORIS LITTERATVRAE DOCTORIS
ET PROFESSORIS PVBLICI ORDINARIJ
ALVMNORVM REGIO-ELECTORALIVM EPHORI
GRAVISSIMI ACADEMIAE TOTIVS SENIORIS
ET ORDINIS THEOLOGORVM HOC TEMPORE
DECANI PATRONI ATQVE PRAECEPTORIS
PATRIS INSTAR COLENDI

IPSIS NONIS APRIL

A. R. O

∞ 13 CC XXXIX

PLACIDE DEFVNCTI

ET

PRID. IDVVM
MORE RITVQVE SOLEMNI
COMITANTIBVS OMNIBVS BONIS

HVMATI

P. C

CIVES HVNGARI

VITEMBERGAE
LITTERIS SCHEFFLERIANIS

ARAM LACRIMARVM
DIVIS MANIBVS
RECTORIS ACADEMIAE MAGNIFICI
ET THEOLOGI INCOMPARABILIS
D O M I N I

GEORGII
FRIDERICI
SCHROEGERI

SAUCTIORIS LITTERARVM DOCTORIS
ET PROFESSORIS PUBLICI ORDINARIJ
ALMORVM REGIO-PECTORALIVM PFRON
GRAVISSIMI ACADEMIAE TOTIVS SENIORIS
ET ORDINIS THEOLOGORVM HOC TEMPORIS
DECANI PATRONI ATQVE PRAECEPTORIS
PATRIS IUSTAE COLONIAE

ANNO DOMINI MDCCCXXXII

IN

COLOMIAE

MDCCCXXXII

FRID. ID. V. M.

MORE RITVQVE SOLEMNI
COMITANTIBVS OMNIBVS BONIS

REDACTI

T. C.

IVS HUNGARI

LITTERIS SCHEFFERIANIS

Christus resuscitatus est e mortuis;

Et nos resuscitabimur:

Vt nostra sic beata sit resurrectio

Ex parte quavis, certaue.

Surgamus et nos, atque poenitentiam

Agamus imo peccatore.

Fideque Christum continentes sanctius

Viuamus omni tempore.

Haec cantio cygnea (*) Diuini, Boni,

Probiq[ue], SCHROEERI fuit.

Christumque SCHROEERVS proba tenens fide

Vixit, Deo Carus, bene,

Et, mortuo Christo, statim gessit mori

SCHROEERVS integerrimus.

Resurget ille luce quavis clarior,

Luctusque cessabitur.

Quando resuscitatus ille dixerit

Soter: redire mortui!

Haec cantio summa reposita mente fit,

SCHROEERE, Cuius meis,

Mibiq[ue], donec haec Theandrum lumina
Vidua sunt uiuum mea.
Tibi SCHROEBERE, Tecum nos, fide sincerima
Christum renoues, uiuimus,
Et mortui tandem resuscitabimur,
Resuscitare nos Deo.
SCHROEERE, busta, quae tua ossa congruunt,
Sint ara nostris Ciuiibus.
Quoad superstices sumus, Tibi pius
Fereamus omnes lacrumas.
Haec dona ne contemne nostra, quae sumus,
Mentis fidelis indices.
Vt nostra uita sit Tuae simillima,
Nitemur omnes strenue.
Tecum, resurgentes supremo tempore,
Mirabimur uim Numinis.
O! molliat Numen dolores, leniat
Hoc uulnus insolabile.

His, obitum pie Venerandi Praeceptoris, ex ultimo ipsius labore defunctis uerbis, legebat

GABRIEL BALASSOVVITZ, Neograd. Hung.
S. S. Theol. et Phil. Cult.

(*) Vid. Postremum eius Programma, ipso Sacro Paschali publice promulgatum, ubi uerba sequentia posuit: Christus resurrexit, et nos resurgemus, ut resurrectio nostra sit omni ex parte beata: resurgamus, uel poenitentiam agamus, Christum fide suscipientes sancta uiuamus.

Nosne iterum luctus, (quid enim nisi flere solemus?)

Pannonii Ciues, occupat? en miseros!

Scilicet haud fat erat, Patriae durissima fata

Plangere, tot casus, excidiumque nouum:

Haec nisi SCHROEERVS moriens iterum cumularet,

Arque noua augeret uulnera funeribus.

En! nuper Rector, Doctor, nunc triste cadauer,

Quanta noui rursum causa doloris adest?

Ergo cadis, VENERANDE SENEX, ueneranda Columna?

Horreo ne Tecum res quoque nostra cadat.

Heu! quid perdidimus miseri? quantum unica perdit

Hora Virum? fuscis hora notanda notis.

Non Te sacra fides et fallere nescia, nec Te

Dexteritas, Aetas, eripere neci?

Pignora cara Pater linquis, linquis quoque Patres,

Spem Patriae, Cines, deseris, alme Pater.

Immutanda trium nos lex manet ergo fororum

Vna? Igitur luctus quid inuat, atque dolor?

Det potius bona Verba SENI, tribuat quoque ferta

Quilibet, et dicat: molliter ossa cubent.

Fortunate Senex, colito iam coelica recta,

Gratia nec meriti est interitura Tui.

Semper honos meritumque Tuum, SCHROEERE, manebunt,

Hungaricae dum quid posteritatis erit.

Hac flebili elegia plangebat aeternum Venerandum Senem

MICHAEL ROTARIDES, Goemociensis, Hung.

Equis non doleat? lacrymas quis fundere nolit?
 Dum *Caput* extinctum cernere fata iubent.
 Hunc doctrina Virum celebrem sat reddidit orbi,
 Virtus pro meritis praemia digna tulit.
 Dogmata, quae sacris pandectis scripta docebat,
 Clara dedit dictis, sed pietate magis.
 Haec tamen haud poterant leges praescribere morti,
 Aetas nec grandis uulnera ferre necis.
 Ara dies mortis, nigro carbone notanda,
 O utinam factis non repetenda novis!
 Sed quid flere iuvat? moestosque ad sidera uultus
 Tollere? mortales talia fata manent.
 Iam, VENERANDE SENEX, coelestis gaudia regni
 Cernis, perpetua pace beatus ouans.

Moestus apposuit

IOANNES DEMIAN, Zolio-Ponikienf. Hung.

Plaugite, Leucorides, tristesque subite dolores,
 ALMAE delictium, LEVCOREA Eque deous!
 Doctorem magnum, rapuit uis pallida mortis,
 Illum nec nobis uiuere fata suum.
 Equis moestitiam planctu non prodar aperto?
 Nec uelit haec madidis fata dolere genis?
 Quae non mortales, sed Dii lugere uidentur,
 Grande decus merito Numina quaepta suum.
 Ipsum Pannonidum, fatali carmine, triste
 Indulget lacrimis hunc periisse, solum.
 Nec mirum est, tantos nobiscum ad Buxta dolere.
 Nam, qui decessit, delictium fuerat.
 Parce cobors lacrimis, et inani parce rimori,
 Non curat madidas mors uiolenta genas.
 Ipse quidem mundi spatiosa palatia liquit,
 Sed tenet in summo templa sacrata Polo.

Lacrimabundus adponebat

ANDREAS LIPTAY, Hung. S.S. Theol. Stud.

Heu! soboles lugent, lugent sacra pulpita, Doctores
 Tristi dum tumulo conditur atque Parens.
 Lugent et Musae, nec cessant templa, bonique
 Plangere, dum *Caput* hoc tristitia fata lubit.
 Omnis et in luctu degit, cui dogmata pura,
 Sanaque sunt animi maxima cura sui.
 Sit modus in luctu, miserabile define carmen,
 SCHROEERVS noster, praemia digna capit.

Moestus apposuit

GEORGIUS REGIS, Eperiesino. Hung. S.S. Theol. et Phil. Cultor.

Saxoniae regio, cur stes redimita cuppresso?
 SCHROEERVS moritur, gloria honorque meus.
 Et Tu quid pullo squales uelamine Panno?
 SCHROEERVS moritur, gloria honorque meus.
 Vos quoque SCHROEERI cur stetis pignora ranta?
 Heu! Genitor moritur, gloria, noster bonus.
 Extinctum hunc cuncti sterunt, nam comis in aequos,
 Inque malos grauior Vir pius ille fuit.

Ut etiam post fata erga Venerandum Senem, suum restaretur amorem, haec moestus posuit

IOANNES PALTSEK, Hung. S.S. Thol. et Phil. Stud.

† † †

Ang. II 183

KD 18
KD 17

89 X

ARAM LACRIMARVM
DIVIS MANIBVS

RECTORIS ACADEMIAE MAGNIFICI
ET THEOLOGI INCOMPARABILIS

D O M I N I

E O R G I I
I D E R I C I
P R O E E R I

S L I T T E R A T V R A E D O C T O R I S
S O R I S P V B L I C I O R D I N A R I I
R E G I O - E L E C T O R A L I V M E P H O R I
A C A D E M I A E T O T I V S S E N I O R I S
T H E O L O G O R V M H O C T E M P O R E
A T R O N I A T Q V E P R A E C E P T O R I S
T R I S I N S T A R C O L E N D I

IPSI NONIS APRIL

A · R · O

∞ 13 CC XXXIX

PLACIDE DEFVNCTI

ET

P R I D · I D V V M
R I T V Q V E S O L E M N I
T I B V S O M N I B V S B O N I S

H V M A T I

P · C

C I V E S H V N G A R I

V I T E M B E R G A E

L I T T E R I S S C H E F F L E R I A N I S

